

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่มูลนิธิฯ
ในวันวิสาขบูชา ๒๕๕๓

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่มูลนิธิฯ ในวันวิสาขบูชา ๒๕๕๓

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

ในวันวิสาขบูชา ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ปีนี้ นอกจากจะเป็นวันที่มีการสนทนาธรรมที่มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา เช่นเดียวกับทุกๆ ปีที่ผ่านมาแล้ว

วันนี้ เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ยังเป็นวันเปิดทำการของมูลนิธิฯ แห่งนี้เป็นวันแรกอีกด้วย นอกจากนั้น ในวันนี้ยังเป็นวันแรกของการเปิดใช้อาคารของมูลนิธิฯ หลังปิดซ่อมแซมนานร่วมสองเดือนด้วยครับ

ขอเชิญคลิกชมเพิ่มเติมที่นี่... บันทึกวันเปิดอาคารสำนักงานมูลนิธิฯ

ขออนุโมทนา "คณะสหายธรรม" ที่มีกุศลจิตพิมพ์หนังสือ "ข้อความประทับใจที่ได้จากธรรมบรรยาย ของ อาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์" เพื่อแจกเป็นธรรมทาน ในวันวิสาขบูชาปีนี้โดยเฉพาะครับ

พระศาสดาประทับนั่ง ณ ควางไม้โพธิพฤกษ์ ทรงเปล่งอุทานด้วยสามารถ
เบิกบานพระหฤทัย ในสมัยอื่น พระอานนท์เถระทูลถาม จีตรัสพระธรรมเทศานี้ว่า
"อนกชาติสังสาร" เป็นต้น.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นแล ประทับนั่ง ณ ควางไม้โพธิพฤกษ์ เมื่อพระ
อาทิตยยังไม่อัสดงคต ทรงกำจัดมารและพลแห่งมารแล้ว

ในปฐมยาม ทรงทำลายความมืดที่ปกปิดปุพเพนิวาสญาณ,
 ในมัชฌิมยาม ทรงชำระทิพยจักขุให้หมดจดแล้ว,
 ในปัจฉิมยาม ทรงอาศัยความกรุณาในหมู่สัตว์ ทรงหยั่งพระญาณลงในปัจจุ
 การแล้ว ทรงพิจารณาปัจจุการนั้น ด้วยสามารถแห่งอนุโลมและปฏิโลม.
 ในเวลาอรุณขึ้น ทรงบรรลुพระสัมมาสัมโพธิญาณ พร้อมด้วยอัศจรรย์หลาย
 อย่าง
 เมื่อจะทรงเปล่งอุทานที่พระพุทธเจ้าหลายแสนพระองค์ไม่ทรงละแล้ว จึงได้ตรัส
 พระคาถาเหล่านี้ว่า
 "เราแสวงหานายช่างผู้ทำเรือน เมื่อไม่ประสบ จึงได้ท่องเที่ยวไปสู่สังสาระ มี
 ชาติเป็นอนันต์ ความเกิดบ่อย ๆ เป็นทุกข์,
 แะนายช่างผู้ทำเรือน เราพบท่านแล้ว,
 ท่านจะทำเรือนอีกไม่ได้,
 ชีโครงทุกซี่ของท่าน เราหักเสียแล้ว ยอดเรือนเราก็อ่เสียแล้ว,
 จิตของเรา ถึงธรรมปราศจากเครื่องปรุงแต่งแล้ว,
 เพราะเราบรรลุธรรมที่สิ้นค้นหาแล้ว"

พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย คาถาธรรมบท เล่มที่ ๔๒ หน้าที่ ๑๗๘ – ๑๘๐

เรื่อง ปฐมโพธิกาล

๑๔๑. ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย การบูชา ๒ อย่างนี้ ๒ อย่างเป็นไฉน คือ การบูชาด้วยอามิส ๑ การบูชาด้วยธรรม ๑ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย การบูชา ๒ อย่างนี้แล ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย บรรดาการบูชา ๒ อย่างนี้ การบูชาด้วยธรรมเป็นเลิศ.

[พระสุตตันตปิฎก เอกนิบาต-ทุกนิบาต เล่ม ๑ ภาค ๒ - หน้าที่ ๔๗๖](#)

กุลบุตร ผู้ฉลาดพึงทำ พึงเป็นผู้ว่าง่าย อ่อนโยน มีกิจน้อย มีปัญญารักษาตัว
ไม่คะนอง ไม่ติดในสกุलทั้งหลาย ไม่พึงทำกรรมชั่วแม้เพียงเล็กน้อย พึงเป็นผู้มี
เมตตาในสัตว์ทั้งหลาย ฯลฯ

บุคคลผู้สงบ งดเว้นจากการทำความชั่ว พุดด้วยปัญญา ไม่ฟุ้งซ่าน ย่อม
กำจัดบาปกรรมทั้งหลาย เหมือนลมพัดใบไม้ให้ร่วงหล่นไป ฉะนั้น.

พระ สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย เถรคาถาเล่ม ๒ ภาค ๓ ตอน ๑ - หน้าที่ ๕๔

ข้าพเจ้าถามว่า " น้องสการ
ครับ ทำไมไม่ไปนั่งหลับที่
ร่วมๆ กว่านี้ ตรงนี้แดดร้อน
นะครับ "

น้องสการ ตอบว่า " ไม่เป็นไร
ครับ นั่งตรงนี้ ไกลลำโพง
ครับ " ...อ้อ...อนุโมทนาครับ

ธรรม ๔ อย่าง มีอุปการะมาก เป็นไหน่ ได้แก่ จักร ๔ คือ การอยู่ในประเทศ
อันสมควร ๑ การคบหาสัตบุรุษ ๑ การตั้งตนไว้ชอบ ๑ ความเป็นผู้ทำบุญไว้ ในกาล
ก่อน ๑ ธรรม ๔ อย่างเหล่านี้ มีอุปการะมาก

ท่านผู้นี้พิการทางตา แต่มีศรัทธามาก โดยสารรถเมล์มาจากปทุมธานีด้วย
ตนเอง ข้าพเจ้ากล่าวคำอนุโมทนากับท่าน ท่านก็ตอบว่า " อนุโมทนาเช่นกันครับ "

คาถาธรรมบท

ธรรมทั้งหลายมีใจ เป็นหัวหน้า

มีใจเป็นใหญ่

สำเร็จแล้วด้วยใจ

ถ้าบุคคลมีใจผ่องใส แล้ว

พูดอยู่ก็ดี ทำอยู่ก็ดี

ความสุขย่อมไปตาม เขา เพราะเหตุนั้น

เหมือนเงาไปตามตัว ฉะนั้น

ขออนุโมทนาผู้เป็นเจ้าภาพในการเลี้ยงอาหารกลางวันทุกๆท่านด้วยครับ

ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย สัตบุรุษย่อมให้ทานอย่างสัตบุรุษอย่างไร คือ สัตบุรุษในโลกนี้ ย่อมให้ทานโดยเคารพ ทำความอ่อนน้อมให้ทาน ให้ทานอย่างบริสุทธิ์ เป็นผู้มีความเห็นว่ามีผล จึงให้ทาน ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย อย่างนี้แล สัตบุรุษชื่อว่าย่อมให้ทานอย่างสัตบุรุษ.

เทวทหวรรคที่ ๑ จุฬปุณณมสูตรที่ ๑๐ มัชฌิมนิกาย อุปริปัณณาสก เล่ม ๓

ภาค ๑ - หน้าที่ ๑๘๙

อนึ่ง ในวันนี้ ยังเป็นวันที่สำคัญอีกวันหนึ่งของการออกหนังสือเล่มใหม่ของมูลนิธิฯ ชื่อ " บันทึกสุดท้าย...จาก บุษบงรำไพ พึ่งบุญ ณ อยุธยา พลวัฒน์ " ซึ่งเป็นบันทึกอันมีค่าและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ที่คุณบุษบงรำไพ ได้มีเมตตาตามอบไว้ให้สหายธรรมทุกๆ ท่าน ผู้เป็นเพื่อนร่วมเดินทางในสังสารวัฏ

ข้าพเจ้าซาบซึ้งในคำกล่าวของท่านอาจารย์ ที่ได้กล่าวกับ คุณบุษบงรำไพ ว่า "...ชาตินี้มีกุศลแล้ว เพราะได้เข้าใจธรรมะ ได้เท่านี้ไม่ใช่ง่ายๆ ควรพอใจแล้ว ประเสริฐสุดๆ เหมือนกับว่า ตายไปแล้วไม่เสียชาติ..."

กราบท่านอาจารย์ และ ขออนุโมทนาคุณ บุษบงรำไพ ด้วยครับ กุศลใดอัน ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วในชาตินี้ ขออุทิศให้คุณบุษบงรำไพได้ร่วมอนุโมทนาด้วยครับ

ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกท่านครับ

